

2012. évi CXLVII. Törvény a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról

Az Országgyűlés abból a meggyőződésből kiindulva, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés záloga és egyben a társadalmi jólét forrása egyfelől az értékteremtő munka, másfelől a vállalkozások, kiemelten a kis- és közepes vállalkozások adózási feltételeinek javítása, a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET

A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEI

1. §

(1) Magyarországon a vállalkozás a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy azt eredményező gazdasági tevékenysége (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) alapján keletkező adó- és más közteher-fizetési kötelezettségének választása és jogosultsága esetén e törvény szabályai szerint tehet eleget.

(2) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonyosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonyosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(3) A kisadózó vállalkozások tételes adójával és a kisvállalati adóval összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adóhatóság hatáskörébe tartozik.

(4) Az adózó a kisadózó vállalkozások tételes adójával és a kisvállalati adóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban:

Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(5) A kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó a központi költségvetés bevétele.

2. §

E törvény alkalmazásában

1. átlagos statisztikai állományi létszám: a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott Útmutató a munkaügy-statisztikai adatszolgáltatáshoz című kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint meghatározott állományi létszám;

2. beszámoló: a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.), vagy a felhatalmazása alapján kiadott jogszabály szerinti beszámoló, kivéve az összevont (konszolidált) éves beszámolót;

3. bevétel: e törvény III. Fejezetének alkalmazásában az értékesítés nettó árbevétele, egyéb bevételek, pénzügyi műveletek bevételei és a rendkívüli bevételek összege, vagy a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkező, az Szt. hatálya alá nem tartozó, az egyszerűsített vállalkozói adó alanyai esetén az egyszerűsített vállalkozói adó alapja;

4. egyéni cég: az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvényben egyéni céggént meghatározott jogalany;

5. egyéni vállalkozó: a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti egyéni vállalkozó;

6. ellenőrzött külföldi társaság: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.) 4. § 11. pontja szerinti társaság;

7. elszámolásra kiadott előleg: pénzeszközök átadása természetes személynek abból a célból, hogy a természetes személy az adózó nevében terméket szerezzen be vagy szolgáltatást vegyen igénybe, illetve ezek hiányában szolgáltatassa vissza az adózónak az átvett pénzeszközt;

8. főállású kisadózó: az a kisadózó, aki a tárgyhoz bármely napján nem áll legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban, vagy nem minősül a társadalombiztosítás ellátásairól és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti kiegészítő tevékenységet folytatóknak vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek alapján külföldön biztosított személynek, továbbá aki nem minősül a kétoldalú szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezmény alapján más államban biztosítottknak;

9. kapcsolt vállalkozás: a Tao. tv. 4. § 23. pontja szerinti vállalkozás;

10. kisadózó vállalkozás: a kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó egyéni vállalkozó, egyéni cég, közkereseti társaság és betéti társaság;

11. kisadózó: a kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozó mint magánszemély, egyéni cég esetén annak tagja, közkereseti társaság és betéti társaság esetén a társaság kisadózóként bejelentett tagja;

12. kisadózó vállalkozás bevétele: a kisadózó vállalkozás által a vállalkozási tevékenységével összefüggésben bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, ideértve a tevékenység végzéséhez kapott támogatást és a külföldön is adóköteles bevételt azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel),

c) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

d) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

e) jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az

adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege azzal, hogy a külföldi pénznemben keletkezett bevételét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a bevétel megszerzésének időpontjában irányadó hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetén, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani;

13. bevétel megszerzésének időpontja: a kisadózó vállalkozás vonatkozásában

a) pénz, dolog, értékpapír, váltó, csekk és más hasonló okirat esetében az átvétel vagy a számlán való jóváírás napja;

b) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának vagy igénybevevőjének az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) rendelkezései szerint adófizetési kötelezettsége keletkezik, vagy keletkezne;

- c) jog esetében az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a jog gyakorlására, átruházására, átengedésére vagy megszüntetésére jogosult;
- d) elengedett követelés és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnik;
- 14. külföldi személy: a Tao. tv. 4. § 27. pontja szerinti személy;
- 15. külföldi vállalkozó: a külföldi személy, illetve az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű személy vagy szervezet, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak;
- 16. szokásos piaci ár: az az ellenérték, amelyet független felek összehasonlítható körülmények között egymás közötti szerződésükben vagy megállapodásukban érvényesítenek vagy érvényesíthetnének;
- 17. telephely: a Tao. tv. 4. § 33. pontja szerinti hely;
- 18. üzletvezetés helye: a Tao. tv. 4. § 35. pontja szerinti hely.

II. FEJEZET

A KISADÓZÓ VÁLLALKOZÁSOK TÉTELES ADÓJA

1. A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

3. §

A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

- a) az egyéni vállalkozó,
- b) az egyéni cég,
- c) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti társaság,
- d) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező közkereseti társaság, ha az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény II. Fejezet rendelkezései szerint teljesíti.

2. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

4. §

(1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság a választás bejelentését követő hónap első napjával jön létre.

(2) A tevékenységét év közben kezdő vállalkozás bejelentését az állami adóhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti. Ebben az esetben az adóalanyiság a vállalkozás nyilvántartásba vételének napjával jön létre.

(3) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amelynek adószámát az adóhatóság a bejelentést megelőző két éven belül törölte, vagy ezen időszakban a vállalkozás adószáma jogerősen fel volt függesztve.

(4) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amely a TEÁOR 2008 szerint

- a) 66.22 Biztosítási ügynöki, brókeri tevékenység
- b) 66.29 Biztosítás, nyugdíjalap egyéb kiegészítő tevékenysége
- c) 68.20 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységet folytat.

(5) Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó adózóként történő nyilvántartásba vételről értesítő levélben tájékoztatja a kisadózó vállalkozást. A tájékoztatás tartalmazza különösen

- a) a kisadózó vállalkozás nevét, elnevezését, székhelyének címét és adószámát;
- b) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság kezdő dátumát;

- c) a bejelentett kisadózó nevét, címét és adóazonosító jelét;
- d) a főállású kisadózói jogállás esetén ennek tényét;
- e) a kisadózó vállalkozások tételes adójának fizetendő összegét, az általános szabályok szerint esedékességét és a bevételi számla számát;
- f) rövid ismertetőt a kisadózó vállalkozások tételes adójával kapcsolatos adókötelezettségről.

5. §

(1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság megszűnik

- a) a bejelentés hónapjának utolsó napjával, ha az adóalany bejelenti, hogy adókötelezettségeit a jövőben nem e törvény szabályai szerint teljesíti;
 - b) a vállalkozási forma megváltozása esetén a változás bekövetkezését megelőző nappal, ha a változás következtében a vállalkozás nem a 3. §-ban felsorolt formában működik tovább;
 - c) a kisadózó egyéni vállalkozói jogállásának megszűnése napjával;
 - d) a kisadózó vállalkozásnak minősülő egyéni cég, betéti társaság vagy közkereseti társaság jogutód nélküli megszűnésének napjával;
 - e) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának halálát követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és 90 napon belül más kisadózó nem kerül bejelentésre;
 - f) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának a gazdasági társaságból való kilépését követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és ezen időpontig más kisadózó nem kerül bejelentésre;
 - g) a tagsági jogviszony keletkezésének napjával, ha a betéti társaság vagy közkereseti társaság kisadózó vállalkozásnak nem magánszemély tagja lesz;
 - h) a mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha az adóalanyiság időszakában elkövetett jogsértés miatt a kisadózó vállalkozás terhére az adó- vagy vámhatóság számla- vagy nyugtaadás elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapít meg;
 - i) az adószám alkalmazását felfüggesztő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a kisadózó vállalkozás adószámának alkalmazását az adóhatóság az adóalanyiság ideje alatt jogerősen felfüggeszti;
 - j) a naptári negyedév utolsó napjával, ha a kisadózó vállalkozás állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható adótartozása a naptári negyedév utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot;
 - k) a végelszámolás, a felszámolás, a kényszertörlési eljárás kezdő időpontját megelőző nappal;
 - l) a 4. § (4) bekezdése szerinti tevékenység folytatása esetén a tevékenység megkezdését megelőző nappal;
 - m) az átalakulást megelőző nappal, ha az átalakulás következtében a vállalkozás nem felel meg a 3. §-ban foglalt feltételeknek.
- (2) Az adóalanyiság megszűnéséről – az (1) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott okok kivételével – az adóhatóság határozattal értesíti az adózót.

6. §

Az adóalanyiság megszűnésétől számított 24 hónapban az adóalanyiság ismételtelen nem választható.

3. A bejelentett kisadózó

7. §

- (1) Az adóalanyiság választásának bejelentésével egyidejűleg a kisadózó vállalkozás bejelenti azon kisadózónak vagy kisadózóknak a nevét, címét és adóazonosító jelét, aki vagy akik bármilyen jogviszonyban – ide nem értve a munkaviszonyt – végzett tevékenység keretében (ideértve különösen a személyes közreműködést, a vezető tisztségviselői és a megbízási jogviszony alapján végzett tevékenységet) részt vesz vagy vesznek a kisadózó vállalkozás tevékenységében. Egyéni vállalkozó kisadózó vállalkozás esetén az adóalany az egyéni vállalkozót mint magánszemélyt jelenti be kisadózóként.
- (2) A vezető tisztségviselői feladatokat nem munkaviszony keretében ellátó, a kisadózó vállalkozással megbízási jogviszonyban álló és a személyes közreműködésre köteles tagokat a kisadózó vállalkozás köteles bejelenteni kisadózóként. A kisadózó vállalkozás tevékenységében a betéti társaság, közkereseti társaság kisadózóként be nem jelentett tagja kizárólag munkaviszony keretében működhet közre. E szabály megsértésével a kisadózó vállalkozás tevékenységében részt vevő tag közreműködését be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásának kell tekinteni.
- (3) A bejelentésben nyilatkozni kell arról, hogy a kisadózó főállású kisadózónak minősül-e.
- (4) Az adóalanyiság akkor jöhet létre, ha a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó kisadózó vállalkozás legalább egy kisadózót bejelent.
- (5) Az (1) és (3) bekezdés alapján bejelentett adatok, tények megváltozását a kisadózó vállalkozás köteles az állami adóhatósághoz a változást követő 15 napon belül bejelenteni.
- (6) Az (5) bekezdés szerinti változás bejelentése esetén az állami adóhatóság a megváltozott adatokról a 4. § (5) bekezdés szerint tájékoztatja a kisadózó vállalkozást.

4. A kisadózó vállalkozások tételes adójának mértéke és megfizetése

8. §

- (1) A kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után havi 50 ezer forint tételes adót fizet.
- (2) A kisadózó vállalkozás a főállásúnak nem minősülő kisadózó után havi 25 ezer forint tételes adót fizet.
- (3) Amennyiben a kisadózó vállalkozás több kisadózót jelent be, a tételes adót minden személy után külön-külön kell megfizetni.
- (4) A bejelentett kisadózók után a bejelentés hatálya alatt megkezdett minden naptári hónapra a tételes adó egészét meg kell fizetni azzal, hogy amennyiben a kisadózó a tárgyhónap bármelyik napján főállású kisadózónak minősül, a fizetendő tételes adó mértéke 50 ezer forint.
- (5) A kisadózó vállalkozások tételes adóját a kisadózó vállalkozás a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig megfizeti.
- (6) A naptári év egészében kisadózó vállalkozásnak minősülő adóalany a naptári évben elért bevételének 6 millió forintot meghaladó része után 40 százalékos mértékű adót fizet. A naptári év egészében kisadózó vállalkozásnak nem minősülő adóalany a 40 százalékos mértékű adót a kisadózó vállalkozás bevételének a kisadózó vállalkozási jogállás fennállásának az (1)–(2) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és 500 ezer forint szorzatát meghaladó része után fizeti meg.
- (7) Amennyiben a kisadózó vállalkozás az általa kiállított számlán nem tünteti fel a „Kisadózó” szöveget, az Art. 172. § (1) bekezdése szerinti mulasztási bírsággal sújtható.
- (8) A (6) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű adó megfizetése nem mentesít az (1)–(4) bekezdés szerinti tételes adó megfizetése alól.
- (9) Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1) és (2) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében a kisadózó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyerekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban vagy ápolási díjban részesül,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, kivéve ha a kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó munkát végez.

(10) Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1) és (2) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan sem, amelyben a (9) bekezdés a)–c) pontjai szerinti állapot megszűnik akkor, ha ez az állapot legalább 30 napig fennállt. A 30 nap számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt az időszakot, amelyre vonatkozóan a

(9) bekezdés szerint a kisadózó után az adót nem kell megfizetni.

(11) A kisadózó vállalkozás a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig köteles bejelenteni az állami adóhatósághoz azt, ha a tárgyhónapra vonatkozóan a (9)–(10) bekezdés szerint a kisadózó után nem keletkezik tételesadó-fizetési kötelezettsége.

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójával teljesített közterhek

9. §

(1) A kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó kisadózó vállalkozások és kisadózók mentesülnek az adóalanyiság idő-

szakában az adóalany gazdasági tevékenységével, az általa a bejelentett kisadózónak az adóalanyiság időszakában nyújtott tevékenységére tekintettel teljesített kifizetésekkel, más juttatásokkal és a bejelentett kisadózónak az adóalanytól a tevékenységére, tagsági jogviszonyára tekintettel megszerzett jövedelmével összefüggő alábbi közterhekkel kapcsolatos kötelezettségek alól:

a) vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;

b) társasági adó megállapítása, bevallása és megfizetése;

c) a személyi jövedelemadó, járulékok és az egészségügyi hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése;

d) szociális hozzájárulási adó és egészségügyi hozzájárulás, valamint a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.

(2) A kisadózó vállalkozások tételes adójának megfizetésével a kisadózó vállalkozás nem mentesül a kisadózónak nem minősülő személyek foglalkoztatására tekintettel, illetve a kisadózónak nem minősülő személyek részére juttatott jövedelmek után teljesítendő adókötelezettségek alól.

6. A kisadózót megillető ellátások és a kisadózó jövedelme

10. §

(1) A főállású kisadózó e jogállásának időtartama alatt biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerezhethet, ezen ellátások számításának alapja havi 81 300 forint. Az állami adóhatóság a 7. § és a 8. § (11) bekezdése szerinti bejelentések adattartalma alapján adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a főállású kisadózó biztosított jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról.

(2) A nem főállású kisadózó – e jogviszonya alapján – biztosítottnak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra és álláskeresői ellátásra jogosultságot nem szerez.

(3) Más jogszabályok alkalmazásában, különösen az Art. szerinti jövedelemigazolás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó vállalkozás utolsó, a megszerzett bevételről tett nyilatkozatában feltüntetett bevételének 60 százaléka, több tag esetén annak fejenként egyenlő része, de legalább a minimálbér minősül.

7. Nyilatkozat a bevételről

11. §

(1) A kisadózó vállalkozás az adóévet követő év február 25-ig az állami adóhatóság által rendszeresített, papír alapon vagy elektronikus úton benyújtott nyomtatványon nyilatkozatot tesz az adóévben adóalanyként megszerzett bevételéről.

(2) Ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, a nyilatkozatot a megszűnést követő 30 napon belül kell megtenni.

(3) Ha a kisadózó vállalkozás az adóévben megszerzett bevétel után a 8. § (6) bekezdése szerinti százalékos mértékű adó megfizetésére is köteles, az adóévet követő év február 25. napjáig, ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül a százalékos mértékű adót bevallja és megfizeti.

(4) A 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentés, a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentés és a 8. § (11) bekezdés szerinti bejelentés végrehajtható okiratnak minősül. Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás kisadózó vállalkozások tételes adófizetési kötelezettségét – kivéve a 8. § (6) bekezdése szerinti százalékos mértékű adót – ezen végrehajtható okiratok és az adóhatóság határozata alapján tartja nyilván.

(5) A kisadózó vállalkozás az (1)–(3) bekezdés szerinti nyilatkozatban vagy bevallásban adatot szolgáltat bármely más adóalany (ide nem értve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt) nevééről és címéről, az adóalanytól a naptári évben megszerzett bevétel összegéről, ha az adóalanytól megszerzett, a kisadózó vállalkozás által kiállított számla szerinti bevétel a naptári évben az 1 millió forintot meghaladja.

8. Nyilvántartási kötelezettség

12. §

(1) Az adóalany a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit e § szerint teljesíti.

(2) A kisadózó vállalkozás a termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról köteles az Áfa tv. szabályai szerinti nyugta vagy számla kiállítására, azzal, hogy a kiállított számlán feltünteti azt, hogy „Kisadózó”.

(3) A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartást vezet, amelyben időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a bizonylat sorszáma;
- c) a bevétel összege;
- d) a bevétel megszerzésének időpontja.

(4) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(5) A bizonylatot, a nyilvántartást a kiállítás adóévet követő 5. naptári év végéig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

9. Adatszolgáltatási kötelezettség

13. §

Az Art. szerinti adózó (ide nem értve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt és a kisadózók tételes adójának alanyát) a tárgyévét követő év január hónapra vonatkozó, az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásában adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére a kisadózó vállalkozás nevről, címéről, adószámáról, a kisadózó vállalkozás részére a naptári évben juttatott összegről, továbbá termékértékesítés esetén erről a tényről, szolgáltatásnyújtás esetén a szolgáltatás, szolgáltatások TESZOR számáról, ha annak a költségnek, ráfordításnak, kiadásnak az együttes összege, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében felmerül, a naptári évben meghaladta az 1 millió forintot.

10. Munkaviszonytól való elhatárolás

14. §

(1) A kisadózó vállalkozással kötött szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint, a rendeltetésszerű joggyakorlás feltételére figyelemmel kell minősíteni. Ha a kisadózó vállalkozással kötött szerződés, ügylet tartalma szerint a kisadózó és harmadik személy közötti munkaviszonyt leplez, akkor az adózási és egyéb jogkövetkezményeket e törvénytől eltérően a munkaviszonyra irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani.

(2) Az adóhatóság ellenőrzési eljárás keretében – a (3) bekezdés figyelembevételével az ellenkező bizonyításáig – vélelmezi, hogy a kisadózó és a kisadózó vállalkozással összefüggésben a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles adózó között munkaviszony jött létre.

(3) A (2) bekezdésben foglalt vélelmet akkor kell megdőltnek tekinteni, ha az alábbi körülmények közül egynél több megvalósul:

- a) a kisadózó a tevékenységet nem kizárólag személyesen végezte vagy végezhetette;
- b) a kisadózó a naptári évi bevételének legalább 50 százalékát nem a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személytől szerezte;
- c) a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személy nem adhatott utasítást a tevékenység végzésének módjára vonatkozóan;
- d) a tevékenység végzésének helye a kisadózó birtokában áll;
- e) a tevékenység végzéséhez szükséges eszközöket és anyagokat nem a 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személy bocsátotta a kisadózó rendelkezésére;
- f) a tevékenység végzésének rendjét a kisadózó határozza meg.

(4) A 13. § szerinti adatszolgáltatásra köteles személyt és az azzal kapcsolt vállalkozási viszonyban álló személyeket e § alkalmazásában egy személynek kell tekinteni.

III. FEJEZET

A KISVÁLLALATI ADÓ

11. Számviteli alapelvek

15. §

A III. Fejezetet az Szt. rendelkezéseire figyelemmel, azokkal összhangban kell értelmezni. Az Szt. előírásaitól a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség változását.

12. Az adó alanya

16. §

(1) A kisvállalati adó alanya az

- a) az egyéni cég,
- b) a közkereseti társaság,
- c) a betéti társaság,
- d) a korlátolt felelősségű társaság,
- e) a zártkörűen működő részvénytársaság,
- f) a szövetkezet és a lakásszövetkezet,
- g) az erdőbirtokossági társulat,
- h) a végrehajtó iroda,
- i) az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda,
- j) a szabadalmi ügyvivői iroda,
- k) a külföldi vállalkozó,

l) a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény III. Fejezetének rendelkezései szerint teljesíti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha a) az átlagos statisztikai állományi létszáma az adóévet megelőző adóévben várhatóan nem haladja meg a 25 főt;

b) az adóévet megelőző adóévben elszámolandó bevétele várhatóan nem haladja meg az 500 millió forintot, 12 hónapnál rövidebb adóév esetén az 500 millió forint időarányos részét;

c) az adóévet megelőző két naptári évben adószámát az állami adóhatóság jogerősen nem törölte vagy függesztette fel;

d) üzleti évének mérlegforduló napja december 31.;

e) az adóévet megelőző adóévről készítendő beszámolójában a mérlegfőösszege várhatóan nem haladja meg az 500 millió forintot.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott állományi létszám és bevételi határok számítása során a kapcsolt vállalkozások átlagos statisztikai állományi létszámát és bevételét együttesen, az utolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján kell figyelembe venni.

17. §

(1) Az adóalany adókötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a belföldről és külföldről származó jövedelemre egyaránt kiterjed.

(2) A külföldi vállalkozó adókötelezettsége a belföldi telephelyen végzett vállalkozási tevékenységből származó jövedelmére terjed ki.

18. §

Az adóalany nem határozhatja el mérlegforduló napjának megváltoztatását, továbbá számviteli beszámolóját csak forintban állíthatja össze.

13. Az adóalanyiség keletkezése és megszűnése

19. §

(1) A kisvállalati adó szerinti adóalanyiség a választás állami adóhatósághoz történő bejelentését követő naptári év első napjával jön létre. A bejelentést legkorábban az adóévet megelőző év december 1-jétől, legkésőbb az adóévet megelőző év december 20-áig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton lehet megtenni.

A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) A kisvállalati adó szerinti adóalanyiság – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – azon adóév utolsó napjáig fennáll, amely adóévben az adóalany az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti az állami adóhatósághoz, hogy adókötelezettségeit nem e törvény szabályai szerint teljesíti. A bejelentést legkorábban az adóév december 1-jétől, legkésőbb az adóév december 20-áig lehet megtenni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(3) Az (1) bekezdés szerinti választás a bejelentést követő naptári év január 15-éig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton visszavonható azzal, hogy a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(4) Nem jogszerű az (1) bekezdés szerinti bejelentés, ha a bejelentés napján az adózónak az állami adóhatóság által nyilvántartott, végrehajtható adótartozása meghaladja az 1 millió forintot.

(5) A kisvállalati adóalanyiság megszűnik

a) az adóalanyiság választására jogosító bevételi értékhatár meghaladásának hónapját megelőző hónap utolsó napjával;

b) a végelszámolás, a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal;

c) ha az adóalany végelszámolási vagy felszámolási eljárás nélkül szűnik meg, a megszűnés napjával;

d) az adóalany átalakulását megelőző nappal;

e) az adóhatósági határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző hónap utolsó napjával, ha az adóalany terhére az adó- vagy vámhatóság számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért jogerősen mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapított meg;

f) az adóalany adószámának alkalmazását felfüggesztő határozat jogerőre emelkedésének hónapját megelőző hónap utolsó napjával;

g) a naptári negyedév utolsó napjával, ha az adóalany az állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható adótartozása a naptári negyedév utolsó napján meghaladja az 1 millió forintot;

h) a létszámváltozás hónapjának utolsó napjával, ha a létszámnövekedés miatt az adóalany átlagos statisztikai állományi létszáma meghaladta az 50 főt.

(6) Nem szűnik meg az egyéni cég adóalanyisága, ha a tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképtelenségét vagy cselekvőképességének korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válik, és az e törvény szerinti adóalanyiságot választja. Választását az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül jelenti be a cégbíróságnak.

(7) Az adóalanyiság (5) bekezdésben meghatározott megszűnése napjával, mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év kezdődik.

(8) Az adóalanyiság megszűnését követő két adóévre az adóalanyiság ismételen nem választható.

14. A kisvállalati adó alapja

20. §

(1) A kisvállalati adó alapja a (2)–(14) bekezdésre figyelemmel:

a) az adózó pénzforgalmi szemléletű eredményének

b) a személyi jellegű kifizetésekkel növelt összege, de legalább a b) pont szerinti összeg.

(2) A III. Fejezet alkalmazásában az adózó pénzforgalmi szemléletű eredménye a pénzeszközök az Szt. szerinti beszámolóban kimutatott tárgy üzleti évi összege, csökkentve a pénzeszközök tárgyévet megelőző üzleti évben kimutatott összegével, korrigálva a (4)–(14) bekezdés szerinti tételekkel.

(3) A III. Fejezet alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek azon személyi jellegű ráfordítás minősül, amely a Tbj. Szerint járulékalapot képez az adóévben.

(4) A pénzforgalmi szemléletű eredményt csökkenti a következő ügyletekből a tárgyévben befolyt pénzeszköz:

- a) hitel vagy kölcsön felvétele,
- b) az adózó által nyújtott hitel vagy kölcsön törlesztése, visszafizetése esetén a hitel vagy kölcsön nyújtásakor a pénzforgalmi szemléletű eredményt növelő tételként elszámolt összeg arányos része,
- c) kötvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátása,
- d) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír beváltása, eladása, valamint tulajdoni részesedést jelentő befektetés eladása esetén a beváltott, eladott értékpapírok, befektetések vásárlásakor a pénzforgalmi szemléletű eredményt növelő tételként elszámolt összeg arányos része,
- e) tőkebevonás (különösen jegyzett tőke emelése),
- f) osztalék és osztalékkelőleg megszerzése,
- g) elszámolásra kiadott előleg visszafizetése.

(5) A pénzforgalmi szemléletű eredményt növeli a következő ügyletek miatt a tárgyévben teljesített pénzeszköz kifizetés:

- a) hitel vagy kölcsön nyújtása,
- b) az adózónak nyújtott hitel vagy kölcsön törlesztése, visszafizetése esetén a hitel vagy kölcsön felvételekor a pénzforgalmi szemléletű eredményt csökkentő tételként elszámolt összeg arányos része,
- c) saját kibocsátású kötvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír beváltása, törlesztése esetén a beváltott, eladott értékpapírok kibocsátásakor a pénzforgalmi szemléletű eredményt csökkentő tételként elszámolt összeg arányos része,
- d) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést jelentő befektetés vásárlása,
- e) tőke kivonás (különösen jegyzett tőke leszállítása),
- f) osztalék és osztalékkelőleg fizetése,
- g) elszámolásra kiadott előleg kifizetése.

(6) Nem a vállalkozás érdekében felmerült, vállalkozásból kivont vagyonnak minősül különösen és a pénzforgalmi szemléletű eredményt növeli a következő ügyletekhez kapcsolódóan a tárgyévben teljesített pénzeszköz kifizetés:

- a) végleges pénzeszközátadás,
- b) 50 ezer forintot meghaladó bekerülési értékű szolgáltatás igénybevétele, eszköz beszerzése, ha a körülmények (így különösen az adózó vállalkozási tevékenysége, árbevétele, a szolgáltatás jellege, a szolgáltatás ellenértéke) alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szolgáltatás igénybevétele vagy az eszköz beszerzése ellentétes az ésszerű gazdálkodás követelményeivel,
- c) a Tbj. rendelkezései szerinti megállapodás alapján egészségbiztosítási járulék megfizetése,
- d) kiadás, amely a Büntető Törvénykönyvben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel, és az elkövetés tényét jogerős bírósági ítélet megállapította,
- e) az ellenőrzött külföldi társasággal szemben teljesített kifizetés,
- f) az adóalanyiság időszakát megelőző időszakra megállapított, az adóalanyiság időszaka alatt teljesített adófizetési kötelezettség, továbbá az adóalanyiság időszakában bármely időszakra megállapított és megfizetett bírság, pótlék, valamint az e törvény alapján megfizetett adó és adóelőleg,
- g) tartozás térítés nélküli átvállalása,

h) a jegyzett tőke, a tőketartalék, az eredménytartalék és a lekötött tartalék napi átlagos állományának háromszorosát meghaladó, napi átlagos állományon meghatározott kötelezettségrészre jutó kamatkifizetés (ide nem értve a pénzügyi intézménnyel szemben fennálló kötelezettség alapján elszámolt kamatkifizetést), függetlenül attól, hogy azt az adóalany eszköz bekerülési értékének részeként számolja-e el, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában kötelezettség a kapott kölcsön, a zárt körben forgalomba hozott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír miatt fennálló tartozás és a váltótartozás (kivéve a szállítói tartozás kiegyenlítése miatt fennálló váltótartozást), valamint minden más, a mérlegben kimutatott kölcsönnek, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak, illetve váltótartozásnak nem minősülő kötelezettség.

(7) Nem a vállalkozás érdekében felmerült, vállalkozásból kivont vagyonnak minősül különösen és a pénzforgalmi szemléletű eredményt növeli a következő ügyletekhez kapcsolódóan elszámolt ráfordítás:

a) behajthatatlannak nem minősülő követelés elengedése, kivéve

1. ha a követelés elengedése magánszemély javára történik, vagy

2. ha az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszemélynek nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolt vállalkozási viszonyban nem áll,

b) a térítés nélküli eszközátadás,

c) a térítés nélkül nyújtott szolgáltatás,

d) eszköz hiányának elszámolása, ha egyértelműen megállapítható, hogy a hiány (különös tekintettel az eszköz fizikai jellemzőire, értékére, a tárolás körülményeire) megfelelő gondosság mellett nem merült volna fel, vagy ha az adózó – az ésszerű gazdálkodás követelményeit figyelembe véve – nem tett meg mindent a hiányból eredő veszteség mérséklésére.

(8) Amennyiben az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött szerződésében (megállapodásában) olyan ellenértéket (ügyleti értéket) határoz meg, amely nem felel meg a szokásos piaci árnak, – az (1)–(7) bekezdésben foglaltaktól függetlenül, és függetlenül attól, hogy az ügylet az adózó pénzeszközeinek változásával jár-e – az adóalapot a szokásos piaci ár és az ügyleti érték különbségével úgy módosítja, hogy az olyan adóalapnak feleljen meg, mint ha független vállalkozással kötött volna szerződést (megállapodást), feltéve, hogy az adóévben a szerződés (megállapodás) alapján az adóévben teljesítés történt. A szokásos piaci árat a Tao. tv. 18. § (2) bekezdésében meghatározott módszer szerint kell megállapítani.

(9) Amennyiben a pénzforgalmi szemléletű eredmény bármely adóévben negatív, ezzel az összeggel az adózó a következő adóévekben – a (10)–(12) bekezdésekben foglaltakat figyelembe véve – csökkentheti a pénzforgalmi szemléletű pozitív eredményét, feltéve, hogy a pénzforgalmi szemléletű eredmény csökkenése a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség).

(10) Az elhatárolt veszteség összegét az adózó 10 év alatt, egyenlő részletekben használhatja fel a következő adóévekben.

(11) A (10) bekezdéstől eltérően az elhatárolt veszteség összegéből az adóévben beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök, szellemi termékek, kísérleti fejlesztés aktivált értékével megegyező összeggel az adózó döntése szerint, az (1) bekezdéstől függetlenül, teljes mértékben csökkentheti a következő adóévek adóalapját.

(12) Az elhatárolt veszteségeket keletkezésük sorrendjének megfelelően kell felhasználni.

(13) A (2) bekezdés alkalmazásában a pénzforgalmi szemléletű eredmény meghatározása során figyelmen kívül kell hagyni e törvény szerinti adóalanyiság első adóévében

a) kapott olyan bevételt, kiadást, amelyet az adózó az adóévet megelőző adóévére vonatkozó eredmény-kimutatásában bevételként, ráfordításként számol el,

b) teljesített kiadást, ha az adóévet megelőző adóévben az adóalany az Szt. hatálya alá nem tartozott.

(14) Az e törvény hatálya alá kerülés időpontjában állományban lévő hitel- és kölcsöntartozásokkal, kötvénykibocsátásból származó kötelezettségekkel, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal, tulajdoni részesedést jelentő befektetésekkel kapcsolatos, (4) bekezdés b) és d) pontja, valamint az (5) bekezdés b) és c) pontja szerinti pénzforgalmi szemléletű eredményt módosító tételek helyett módosító tételként ezen eszközök, kötelezettségek e törvény hatálya alá kerülés időpontjában kimutatott nyilvántartás szerinti (arányos) értékét kell figyelembe venni.

15. Az adó mértéke

21. §

(1) Az adó mértéke az adó alapjának 16 százaléka.

(2) A kisvállalati adó adóalánya mentesül:

a) a társasági adó,

b) a szociális hozzájárulási adó, és

c) a szakképzési hozzájárulás bevallása és megfizetése alól.

16. A kisvállalati adó bevallása

22. §

(1) Az adóalany a kisvállalati adó alapját és az adót adóévenként megállapítja és az adóévet követő év május 31-ig bevallja.

(2) Az adóév a naptári év.

(3) Ha az adóalanyiság év közben szűnt meg – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – a bevallást az adóalanyiság megszűnésének hónapját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell benyújtani.

(4) Ha az adózó az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére az adóévről készítendő bevallás határidejéig nem kötelezett, a fizetendő adót az adóév utolsó napjára készített könyvviteli zárlat alapján állapítja meg. A külföldi vállalkozó a kisvállalati adó alapját valamennyi belföldi telephelyére együttesen (kivéve a fióktelepet), míg belföldi fióktelepére fióktelepenként külön-külön állapítja meg.

17. Az adóelőleg és az adó megfizetése

23. §

(1) Az adózó az adóévre teljesítendő adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettségének e §-ban foglaltak szerint tesz eleget.

(2) Amennyiben az adózó az e törvény szerint meghatározott adófizetési kötelezettsége az adóévet megelőző adóévben az 1 millió forintot elérte, az adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettségének havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12-éig tesz eleget. Az e törvény szerinti adóalanyiság első adóévében az adózó e rendelkezést abban az esetben alkalmazza, ha az adóévet megelőző adóévben a bevétele meghaladta a 100 millió forintot.

(3) Amennyiben az adózó az e törvény szerint meghatározott adófizetési kötelezettsége az adóévet megelőző adóévben az 1 millió forintot nem haladta meg, az adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettségének negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig tesz eleget. Az e törvény szerinti adóalanyiság első adóévében az adózó e rendelkezést abban az esetben alkalmazza, ha az adóévet megelőző adóévben a bevétele nem haladta meg a 100 millió forintot.

(4) Az adóelőleg összege, figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra is

- a) az Szt. szerinti pénzeszközök az adóelőleg-megállapítási időszakban realizált változása,
- b) az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelem,
- c) az adóelőleg-megállapítási időszakban e törvény szerint megfizetett adóelőleg,
- d) az adóelőleg-megállapítási időszakban kifizetett osztalék, osztalékelőleg együttes összegének a 16 százaléka.

(5) A (4) bekezdéstől eltérően az adóelőleg összege – az adózó választása esetén – a (4) bekezdés szerint megállapított összeg, módosítva az e törvény 20. § (4)–(14) bekezdésében foglaltakkal. Ha az adózó valamely adóelőleg-megállapítási időszakban e bekezdés szerint állapítja meg az adóelőleg-fizetési kötelezettségét, akkor az adóelőleg összegét az adóév végéig minden esetben e bekezdés alkalmazásával állapítja meg.

(6) A (4)–(5) bekezdéstől függetlenül az adóelőleg összege legalább az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelem 16 százaléka.

(7) Amennyiben a (4)–(5) bekezdés szerint meghatározott és az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelemmel csökkentett összeg negatív, az adózó jogosult annak összegét a következő adóelőleg-megállapítási időszakokban – de legfeljebb ugyanabban az adóévben – realizált pozitív pénzforgalmi szemléletű eredmény csökkentéseként figyelembe venni.

(8) Az adóalany az adóévre e törvény szerint megállapított adót – az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával – a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévben már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított adó összegét, a különbözetet az adóalany bevallásában, az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.

18. A kettős adóztatás elkerülése

24. §

A kisvállalati adó alanya a kisvállalati adó megállapításakor az adóalapot úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza az e törvény szerint meghatározott külföldön adóztatható adóalapot.

IV. FEJEZET

EGYES ADÓKRA, SZÁMVITELI KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

19. Személyi jövedelemadó

25. §

(1) Az egyéni vállalkozó esetében a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság kezdő napját megelőző napon megszerzett vállalkozói bevételnek kell tekinteni minden olyan, öt egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel megillető ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont megelőzi az említett adóalanyiság kezdő napját. A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság időtartamában felmerült, az adóalanyiság választását megelőző időszakra vonatkozó kiadásokat az egyéni vállalkozó oly módon számolhatja el, mintha azok a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság kezdő napját megelőző napon merültek volna fel.

(2) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság bejelentése adóévében az Szja tv.-nek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint megállapítja a

meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét. E bevételt a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván, amíg adókötelezettségeit a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti vagy az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmaz.

(3) Ha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalany egyéni vállalkozó az adóévben a) egyidejűleg mezőgazdasági őstermelői tevékenységet is folytat, a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában meg kell osztania;

b) egyidejűleg mezőgazdasági kistermelői tevékenységet is folytat, akkor e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy arra jogosult – választhatja az átalányadózást.

(4) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalany egyéni vállalkozó az Szja tv. 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően az Szja tv. 49/B. § (6) bekezdés g) pontja szerinti kedvezményt, a kisvállalkozói kedvezményt, illetve a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett. A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalany egyéni vállalkozó köteles az Szja tv. 84/B. § (2) bekezdését alkalmazni azzal, hogy a nyilvántartott adókülönbözlet után esetlegesen megfizetendő adót a személyi jövedelemadó bevallásban vallja be és a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(5) Az egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnése bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó átalányadózására vonatkozó rendelkezések alkalmazását is bejelentheti, ha a bejelentés időpontjában megfelel az Szja tv.-ben foglalt valamennyi feltételnek.

(6) Az egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnésének adóévet követő első adóév első napjára vonatkozóan – az Szja tv.-nek a nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával – részletes vagyonelejtárt készít minden olyan eszközéről, amelyet vállalkozói tevékenysége keretében fog használni.

(7) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg – után a jövedelem meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre, mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.

(8) A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni:

a) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként az Szja tv. alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság megszűnésekor a (6) bekezdés szerinti vagyonelejtárban kimutatott nem anyagi javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket) beruházási költségének az adóalanyiság keletkezését megelőző adóév utolsó napjára az Szja tv. szerinti nyilvántartásban kimutatott beruházási költséget meghaladó részét;

c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévre az Szja tv. szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(9) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében.

A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az említett adóalanyiság időszakának minden 12 hónapjában 20-20 százalékot, illetve annak időarányos részét elszámoltnak kell tekinteni.

(10) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében,

amelyet az adózó az Szja tv. rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

26. §

(1) A közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég az üzleti évre vonatkozó beszámoló alapján, a beszámoló letétbe helyezésére előírt határidőig megállapítja a (2) bekezdés szerinti összeget, ha az üzleti évben először tesz e törvény szerinti bejelentést a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság választásáról.

(2) Az (1) bekezdés szerinti összeg a beszámoló

a) mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekötött tartalék, mérleg szerinti eredmény és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján a taggal szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az immateriális javak és a tárgyi eszközök értékhelyesbítését) együttes könyv szerinti értékét;

b) egyszerűsített mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekötött tartalék, mérleg szerinti eredmény, tartalék és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján tagjával szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az egyszerűsített mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök együttes könyv szerinti értékét.

(3) A (2) bekezdés szerinti összeg után a közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég adót (a továbbiakban: az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet. Az osztalék utáni adót kiváltó adó a (2) bekezdés szerinti összeg 16 százaléka, amelyet az adózó az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában elkülönítetten bevall, és három egyenlő részletben, az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallás benyújtására előírt határidőig és az üzleti évet követő két adóévre – de legkésőbb a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnése évét követő év február 25-ig – az adóév február 25-ig fizet meg.

(4) A közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég, ha olyan immateriális jószágot vagy tárgyi eszközt ad ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély részére, amely eszköz könyv szerinti értéke alapján az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentette, akkor az ezen juttatás könyv szerinti értékének megfelelő jövedelemre – az Szja tv.-nek és az Art.-nak egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható juttatásokra vonatkozó rendelkezései szerint – a személyi jövedelemadót megállapítja, megfizeti és bevallja.

(5) A közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég adóalany utolsó üzleti éve beszámolójának mérlegében kimutatott, tagi jogviszony megszűnésére tekintettel fennálló kötelezettség alapján a volt tagnak (örökösének) juttatott bevételekre az Szja tv.-nek és az Art.-nak a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) Ha a közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága az adó-évet követő üzleti évtől nem áll fenn, az adóév utolsó napján vele tagi jogviszonyban álló magánszemélynél az osztalékból származó jövedelem, a vállalkozásból kivont jövedelem, valamint az árfolyamnyereségből származó jövedelem meghatározásakor a (7) bekezdés szerint meghatározott összegből a magánszemélyre részesedése alapján arányosan jutó részt a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásakor a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság utolsó adóévéét követő üzleti év nyitó mérlegében kimutatott saját tőkét, levonva belőle a nyitó mérlegben kimutatott értékelési tartalékot és a (2) bekezdés szerint az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentő tételként elszámolt értékének egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható juttatásként ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély

részére átadott immateriális jószág és tárgyi eszköz (4) bekezdés szerinti adóalapot képező könyv szerinti értékét meghaladó részét.

20. Társasági adó

27. §

A társasági adó alanya a Tao. tv.-nek a jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit – e §-ban meghatározott eltéréssel – alkalmazza, ha az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévekben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti.

28. §

(1) Az adózó választása szerint nem alkalmazza a Tao. tv. 8. § (1) bekezdése u) és v) pontjaiban, 7. § (15) bekezdésében, 16. § (1) bekezdés b) pontjában, 16. § (1) bekezdés c) pont cf) és ch) alpontjában, 16. § (16) bekezdés a)–d) pontjában és – a 2010. június 30-án hatályos – 19. § (5) bekezdésében foglaltakat, ha e törvény szerinti adóalanyisága időszaka alatt a Tao. tv. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének, illetve az adó megfizetésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

(2) Az a társasági adóalany, amely az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti, a bejelentés adóévére vonatkozó társaságiadó-bevallásában adóelőleget nem vall be és a bejelentést követő adóévre társaságiadó-előleget nem fizet, ha azonban az adóévre vonatkozó bejelentését jogszerűen nem tehette volna meg, nem mentesül az adóelőleg-fizetés elmulasztásának jogkövetkezményei alól.

(3) A Tao. tv. 22/A. § (5) bekezdésében meghatározott esetben az e törvényben meghatározott adóalany a visszafizetendő társasági adókedvezményt az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

(4) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál értékcsökkenési leírást nem érvényesíthet.

(5) A társasági adó szempontjából költségként, ráfordításként elszámoltnak kell tekinteni:

a) e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként a Tao. tv. alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz értékcsökkenési leírásának Tao. tv. szerint meghatározott időarányos részét.

(6) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteségből az e törvény szerinti adóalanyiság minden adóévében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekintetni.

(7) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszakában lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a Tao. tv. rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

21. Számviteli kötelezettségek

29. §

Az Szt. rendelkezéseit nem alkalmazó közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég felszámolása, végelszámolása esetén a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, továbbá a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a

végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény szerinti, a felszámolás, a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal készítendő záró leltárt és zárómérleget az Szt. 2/A. §-ának (4) bekezdése elő- írásának figyelembevételével készíti el azzal, hogy azt könyvvizsgálóval nem kell ellenőriztetni.

V. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. Hatályba léptető rendelkezések

30. §

(1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2012. november 1-jén lép hatályba.

(2) A 4. §, a 7. § 2012. december 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1. §–3. §, az 5. §, a 6. §, a 8. §–15. §, a 17. §, a 18. § és a 20. §–29. §, 31. §–34. § 2013. január 1-jén lép hatályba.

23. Módosító rendelkezések

31. §

A Tao. tv. 3. számú melléklet A) része a következő 2. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:] „2. a kisvállalati adó hatálya alá tartozó adózó részére visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz, a térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, az adózó által ellenérték nélkül átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, valamint e juttatásokkal kapcsolatban ráfordításként elszámolt általános forgalmi adó;”

32. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép: „39/B. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50%-ában is megállapíthatja.

(2) A kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – a kisvállalati adója alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja.

(3) A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó vállalkozó (a továbbiakban e § alkalmazásában: kisadózó vállalkozás) – kizárólag e minősége fennállásának időtartamával egyező időtartamra vonatkozó, meg nem változtatható – döntése esetén az adó adóévi alapja – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – székhelye és telephelye szerinti önkormányzatoként 2,5-2,5 millió forint. Ha a kisadózó vállalkozás e minősége szerinti adókötelezettsége valamely településen az adóév egészében nem áll fenn, vagy a kisadózó vállalkozások tételes adójában az adófizetési kötelezettsége szünetel, akkor az adó önkormányzatokénti alapja a 2,5 millió forintnak az adókötelezettség időtartama naptári napjai alapján arányosított része.

(4) Ha a kisadózó vállalkozás a (3) bekezdés szerinti adóalap megállapítást választja és a kisadózó vállalkozás adókötelezettségének időtartama az adóévben

a) 12 hónap, akkor adóját évente két egyenlő részletben, az adóév harmadik hónapjának 15. és kilencedik hónapjának 15. napjáig,

b) 12 hónapnál rövidebb, akkor adóját két egyenlő részletben a kisadózó vállalkozás e minőségében fennálló adókötelezettsége adóéven belüli első és utolsó hónapját követő hónap 15. napjáig fizeti meg.

(5) A kisadózó vállalkozást e minőségére tekintettel – a 41. §-ban és az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól eltérően, a (6)–(7) bekezdésekben foglaltak kivételével – adóelőleg-bejelentési, -bevallási, és -fizetési kötelezettség, valamint adóbevallás-benyújtási kötelezettség, továbbá a 39. § (2) bekezdése szerinti adóalap megosztási kötelezettség nem terheli.

(6) A (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazó kisadózó vállalkozás az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon adóbevallást nyújt be, ha

a) a kisadózó vállalkozások tételes adójában fennálló adóalanyisága bármely ok miatt megszűnik, a megszűnés hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül,

b) a (3) bekezdés szerint az adóévre fizetendő adó a (4) bekezdés alapján az adóévre ténylegesen megfizetett adóösszegnél azért kevesebb, mert a kisadózók tételes adójában az adófizetési kötelezettség szünetelésének volt helye. Ekkor a kisadózó vállalkozásnak az adóévi adókötelezettségre jutó és a ténylegesen megfizetett adó összegéről, annak különbözetéről az adóévet követő év január 15-ig kell bevallást benyújtania, a különbözet ekkortól igényelhető vissza.

(7) A vállalkozó a (6) bekezdés a) pontja szerinti bevallásbenyújtással egyidejűleg:

a) a kisadózó vállalkozások tételes adójában fennálló adóalanyiság időtartamára járó és a ténylegesen megfizetett adó különbözetét megfizeti (ha a különbözet előjele pozitív), illetve visszaigényelheti (ha a különbözet előjele negatív),

b) a 41. § (3) és (6) bekezdések alkalmazásával adóelőleget is bevall, feltéve, hogy az adóelőleg bevallásának – a 41. § (4) bekezdésének figyelembevételével – helye van.

(8) Ha a kisadózó vállalkozás a (3) bekezdés szerinti adóalap megállapítást adóév közben választja, akkor az adóév első napjától a kisadózó vállalkozások tételes adójában fennálló adóalanyisága kezdő napját megelőző napig terjedő adóköteles időtartamról adóbevallást nyújt be az önkormányzati adóhatósághoz.

(9) A (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítás választását a vállalkozó – az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített – bejelentkezési, bejelentési, bevallási nyomtatványon, a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozás napjától számított 15 napon belül jelenti be az önkormányzati adóhatóság számára.

A bejelentkezési, bejelentési, bevallási nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(10) Az adó alapjának az (1)–(2) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést a 39/A. § (5) bekezdése szerint kell megtenni.

(11) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése, vagy a 39/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 39/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(12) Ha a vállalkozó a kisvállalati adó hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévére a (2) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése, vagy a 39/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 39/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(13) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles az egyszerűsített vállalkozói adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg az egyszerűsített vállalkozói adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában:

előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani, azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

(14) Ha a vállalkozó a kisvállalati adó hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles a kisvállalati adókötelezettségéről szóló bevallásbenyújtással egyidejűleg a kisvállalati adóalanyság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.”

33. §

(1) A Htv. 52. §-a 22. pontjának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép: (nettó árbevétel:)

„a) a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele (egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozó esetében: a pénzügyileg rendezett nettó árbevétel és a nem pénzben kiegyenlített értékesítés nettó árbevételének együttes összege), csökkentve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértékkel, a jövedéki adó fizetésére kötelezett vállalkozó esetében az adóhatósággal elszámolt – az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve az egyéb ráfordítások között kimutatott – jövedéki adó összegével, továbbá az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegével, feltéve ha az így elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összege az értékesítés nettó árbevételét növelte, valamint a külön jogszabály szerinti felszolgálati díj árbevételként elszámolt összegével, a b)–h) alpontokban foglalt eltérésekkel,”

(2) A Htv. 52. §-a 22. pontja a következő új h) ponttal egészül ki: (nettó árbevétel:)

„h) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás esetén, a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás bevétele.”

34. §

(1) Az Szt. 2/A. § (1)–(5) bekezdésében az „egyszerűsített vállalkozói adóról szóló” szövegrészek helyébe az „egyszerűsített vállalkozói adóról szóló, illetve a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló” szöveg lép.

(2) Az Szt. 87. § (2) bekezdésében az „az egyszerűsített vállalkozói adó” szövegrész helyébe „az egyszerűsített vállalkozói adó, a kisvállalati adó” szöveg lép.